

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615010182
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8615010182.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2021, v trestnej veci obžalovaného Ľ. S., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného Ľ.L. S. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/133/2015 zo dňa 17.01.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 1 Tr. poriadku

Obžalovanému Ľ. S. P. M. T. J. R. Y. M. J. , nar. XX.XX.XXXX M. A.,
trvale bytom K. XXX,
Y.. B.,

u k l a d á :

Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 364 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. k) Tr. zákona peňažný trest vo výške 300,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, **u k l a d á** náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace.

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného Ľ.T. S. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1) dňa 25.01.2015 v čase okolo 04.00 hod. pred barom zv. „Letisko“ v Giraltovciach, okr. Svidník, fyzicky napadol Q. N. tak, že doň trikrát soutil rukami a následne jedenkrát ho kopol do zadnej časti tela,

2) dňa 20.08.2017 v čase okolo 03.05 hod. na parkovisku za barom Letisko na ul. Dukelskej v Giraltovciach, fyzicky napadol V. K. tým spôsobom, že ho päťou viackrát udrel do oblasti tváre, ktorú si V. K. chránil rukami, čím mu tak spôsobil ľahké zranenie, a to pomliaždenie zápľstno-článkového kĺbu malíčka pravej ruky s dobou liečenia v trvaní 10 dní.

Za to obžalovanému uložil okresný súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Ďalej okresný súd podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresného prokurátora vo Svidníku sp. zn. Pv 37/15/7712-20 zo dňa 11.09.2015 pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

- keď videl, že poškodený Q. N. telefonuje, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa, že ak zavolá políciu, tak si ho nájde a zabije, a následne z miesta činu ušiel, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný L. S..

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením rozsudku okresného súdu, ktorý podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby č.k. Pv 37/15/7712-20 z 11.09.2015 pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

- keď videl, že poškodený Q. N. telefonuje, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa, že ak zavolá políciu, tak si ho nájde a zabije a následne z miesta činu ušiel, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Oslobodenie obžalovaného spod skutku obžaloby sudca odôvodnil tým, že v tejto časti neveril výpovedi poškodeného, lebo tento menil výpovede v štádiu prípravného konania, keď v trestnom oznámení uvádzal, že pištoľou mu na hlavu mieril obžalovaný a pri ďalších výpovediach v prípravnom konaní vypovedal, že pištoľ mu k hlave priložil niekto z kamarátov obžalovaného, pričom jeho výpoveď nebola podporená žiadnym priamym ani nepriamym dôkazom a preto použil zásadu "in dubio pro reo". S týmto hodnotením dôkazov sudcom nie je možné súhlasiť a je v rozpore aj s názorom odvolacieho súdu. Podstatou telefonického oznámenia na linku 158 poškodeným Q. N. bolo predovšetkým vyhrážanie sa mu zabitím zo strany L. S., čo bolo podložené úradným záznamom hliadky Obvodného oddelenia PZ v Giraltovciach z 25.01.2015 ale aj následným trestným oznámením poškodeného, v ktorom uviedol, že práve pre správanie sa jeho bývalého spolužiaka (L. S.), pre ktoré sa veľmi zľakol, ihneď volal na linku 158, pričom keď bývalý spolužiak videl, že telefonuje, tak sa mu vyhrážal zabitím. V trestnom oznámení poškodený vôbec netvrdil, že pištoľou mu na hlavu mieril bývalý spolužiak, ale niektorý z jeho kamarátov, ktorí ho obstúpili, pričom aj z úradného záznamu hliadky PZ je zrejmé, že sa nepodarilo zistiť, kto na Q. N. vytiahol zbraň. Výsluch členov hliadky PZ v procesnom postavení svedkov by teda potvrdil skutočnosti uvádzané poškodeným bezprostredne po ich príchode na miesto činu a verifikoval by skutočnosti uvedené v úradnom zázname. Je zarážajúce, že sudca považoval svedka - poškodeného za hodnoverného iba v tej časti, v akej to priznal obžalovaný a v časti, v ktorej to obžalovaný nepriznal, výpovediam svedka - poškodeného neveril. Poškodený pritom tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uvádzal tie isté skutočnosti, ako v trestnom oznámení a na týchto svojich tvrdeniach zotrval aj pri konfrontácii s obvineným L. S.. Všetky osoby prítomné pri incidente, okrem poškodeného, boli v priateľskom, ba aj príbuzenskom pomere k obžalovanému, a teda je pochybná vierohodnosť ich výpovedí ku skutku, spáchanému mimo záberu priemyselnej kamery. Poškodený priznal požitie alkoholických nápojov, no tiež uviedol, že okrem obžalovaného, aj ďalšie osoby prítomné pri incidente boli pod vplyvom alkoholu. Z vykonaného dokazovania však nevplynulo, aby miera požitého alkoholu poškodeným, významne ovplyvnila hodnovernosť jeho tvrdení bezprostredne po incidente. Je tiež potrebné, podľa prokurátora, poukázať na existenciu airosoftovej pištole v rodine obžalovaného, i keď svedok V. P. S. poprel, aby ju mal pri sebe v čase konfliktu. Pri rozhodovaní sudcu o druhu a výmere trestu sudca prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, lebo obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, hoci pred spáchaním trestnej činnosti 25.01.2015 mal v evidencii priestupkov evidované tri priestupky, z toho jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení a pred spáchaním trestnej činnosti 20.08.2017 mal v evidencii priestupkov zaevidované ďalšie tri priestupky, hoci len na úseku dopravy, pričom aj s prihliadnutím na výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR sudca dospel k záveru, že konanie o zmieri nie je možné. Sudca tiež zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, a teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pri absencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona by teda bolo potrebné aplikovať

ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu ku skutku pod bodom 1/ obžaloby poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona: „Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.“ Z vykonaného dokazovania bolo podľa odvolateľa jednoznačne preukázané, že iniciátorom konfliktu bol poškodený Q. N.. Táto skutočnosť vyplýva z výpovede obžalovaného, z výpovede samotného poškodeného ako aj všetkých vypočutých svedkov. Pravdivosť tejto skutkovej okolnosti potvrdzuje rozhodnutie Okresného úradu Svidník č. OU-SK-OVVS-2015/005795-08/625-Pr., ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.12.2015. Týmto rozhodnutím Okresného úradu Svidník bol poškodený Q. N. uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že dňa 25.01.2015 v čase okolo 03.45 hod. pred vchodom do baru „Letisko“ na ul. Dukelskej v Giraltovcich sotil do V. W., bytom K. X, Y.. A., pričom mu nespôsobil žiadne zranenie a bola mu uložená sankcia „Pokarhanie“. Reakciou obžalovaného na tento útok bolo to, že poškodeného od V. W. trikrát odsotil a po pokračujúcich slovných útokoch ho na záver posmešne kopol do zadnej časti tela. K tejto reakcii sa po dobu celého trestného konania konštantne priznáva (už 5 rokov). Konanie útočníka bolo riešené priestupkovo - sankcia pokarhanie. Konanie obžalovaného (toho, kto na útok reagoval) bolo riešené trestnoprávne, bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva a bol mu uložený trest odňatia slobody. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní (OČTK) a súdu považuje za nerešpektovanie zásady rovnosti občanov pred zákonom ustanovenej v článku 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odôvodnenie okresného súdu, že intenzita jeho útoku bola vyššia, ako intenzita útoku poškodeného na kamaráta V. W., považuje za nepresvedčivé, keďže obžalovaný neútočil, len reagoval na napadnutie zo strany poškodeného (a to zjavne primerane a adekvátnymi prostriedkami), nespôsobil mu žiadne zranenia a napriek jeho agresívnemu správaniu a vulgárnym nadávkam tým konflikt uzavrel. V zmysle napĺňania zásady rovného zaobchádzania pred zákonom zo strany OČTK, ako aj súdu preto navrhol, aby toto jeho konanie (skutok, za ktorý bol odsúdený v bode 1/ napadnutého rozsudku) bolo postúpené príslušnému orgánu na prejednanie priestupku. Ku skutku pod bodom 2/ rozsudku uviedol, že s poškodeným V. K. uzavrel písomnú Dohodu o zmieri už dňa 16.10.2018. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.01.2020 obaja zhodne navrhli, aj s poukazom na nimi uzatvorenú dohodu o zmieri, iniciovať zmierovacie konanie, nakoľko vzťahy medzi nimi sú v súčasnosti veľmi dobré a korektné. Okresný súd však dospel k záveru, že takéto konanie nie je možné vzhľadom na osobu obžalovaného. V súvislosti s odôvodnením odsudzujúcich výrokov napadnutého rozsudku považoval odvolateľ za potrebné poukázať na princíp ultima ratio a princípy restoratívnej justície, ktoré v napadnutom rozsudku, podľa jeho názoru, aplikované neboli. Princíp ultima ratio spočíva v povinnosti zákonodarcu dať prednosť prijatiu netrestných opatrení právnej aj neprávnej povahy pred kriminalizáciou a taktiež v povinnosti súdov a orgánov činných v trestnom konaní dať prednosť uplatňovaniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom páchatel'a pomocou noriem trestného práva. Princíp ultima ratio plní tiež funkciu subsidiárnu, ktorá spočíva v tom, že trestnoprávne normy majú byť používané, len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne neúčelné. Povedané inak: zákonodarca by mal kriminalizovať len tie najzávažnejšie prípady a umožniť čo najširšie uplatnenie mimotrestných reakcií na porušenie práva, pričom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdov je reagovať uplatňovaním trestnej represie len na prípady spoločensky škodlivé, pri ktorých mimotrestné prostriedky nestačia k ochrane ohrozených, či porušených práv. Princípy restoratívnej justície definujú proces, v absolútnej miere zapájajúci všetkých, ktorých sa dané konanie dotklo, usilujúc sa o maximálnu mieru uzdravenia a obnovy trestným činom narušených vzťahov. Restoratívna justícia sa od retributívnej justície líši v tom, že nejde o posudzovanie protiprávnych činov voči štátu, ale činov proti ľuďom. Reakcia na trestný čin nemusí spočívať vo formálnom ukladaní trestov odňatia slobody, ale je potrebné a vhodné „liečiť“ a obnoviť, čo bolo poškodené. Ak chceme, aby reakcia riešila skutočné potreby tých, ktorí boli postihnutí trestným činom, priamymi aktérmi by mali byť obeť, ktoré by mali spolurozhodovať o vhodných spôsoboch, ako napraviť spôsobené „krivdy“. Pre prípad, že odvolací súd napriek vyššie uvedenej argumentácii bude považovať odsudzujúce výroky napadnutého rozsudku za vecne správne, do pozornosti dal odvolateľ možnosť uloženia peňažného trestu, keďže je schopný a ochotný takýto druh trestu splniť. Odvolateľ je samostatne zárobkovo činnou osobou a pracuje ako automechanik. S poukazom na uvedené navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Ako správne rekapituloval priebeh doterajšieho konania okresný súd v napadnutom rozsudku, pôvodne podal prokurátor okresnej prokuratúry obžalobu na obžalovaného L. S. dňa 14.09.2015 (sp. zn. 1T/133/2015) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že - dňa 25.1.2015 v čase okolo 04.00 hod. pred barom zv. Letisko v Giraltovciach fyzicky napadol Q. N. tak, že doň trikrát sotil rukami a následne jedenkrát ho kopol do zadnej časti tela a asi po 10 minútach, keď videl, že poškodený telefonuje, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa, že ak zavolá políciu, tak si ho nájde a zabije a následne z miesta činu ušiel.

V tejto veci rozhodol okresný súd prvýkrát ešte 19.10.2018, pričom krajský súd vec zrušil a vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.01.2020 spojil uznesením okresný súd na spoločné konanie trestné veci vedené pred týmto súdom pod sp. zn. 1T/133/2015 a 1T/9/2018 (skutok zo dňa 20.08.2017).

Ku skutkom zo dňa 25.01.2015 obžalovaný vypovedal, že boli s kamarátmi pred diskotékou, kde poškodený N. zaútočil na V. W. a nadával na nich, preto sa zastal slabšieho kamaráta a poškodeného odstrčil a kopol ho do zadku, načo poškodený odišiel a oni išli na autobus na stanicu, poprel, aby sa on obžalovanému neskôr vyhrážal, alebo aby niekto z jeho kamarátov priložil poškodenému pištoľ k čelu.

Výpoveď obžalovaného podporil aj svedok P. S., brat obžalovaného, ktorý uviedol, že poškodený strčil do V. W., načo obžalovaný dvakrát strčil do poškodeného a raz ho nohou kopol do zadku, následne odišiel on s obžalovaným a M. K. na autobus na stanicu a Y. R. P. V. W. išli domov na aute. Svedok P. S. uviedol, že ich otec je vlastníkom airosoftovej pušky a pištole. Svedok V. W. vypovedal zhodne ako svedok S., pri svojej výpovedi 25.01.2015 uviedol, že poškodený sa pýtal, či má nejaký problém, ale nijak ho fyzicky nenapadol. Svedok M. K. uviedol, že videl, ako poškodený sotil do W. a S. mu povedal, aby išiel preč, viac nevidel, lebo sa venoval priateľke. Aj svedok Y. R. vypovedal zhodne ako obžalovaný a ostatní svedkovia, ktorí uviedli, že sú kamaráti obžalovaného. Svedkyňa K. F. uviedla, že keď odchádzali z diskotéky, kde bol aj jej priateľ M. K., nejaký chlapec mal s nimi nejaký problém, nadával a sotil do S., nevidela, aby S. sotil do poškodeného.

Zo spáchania skutku kladeného obžalovanému za vinu tohto usvedčoval predovšetkým svedok poškodený Q. N., ktorý uviedol, že bol na rovnakej diskotéke so svojimi priateľmi, keď bol vonku fajčiť, povedal mu jeden neznámy chlapec, „čo tľš'och“, načo doňho sotil, ale nechcel ho biť, vtedy tam prišiel obžalovaný, ktorého poznal zo strednej školy a trikrát doňho sotil a následne doňho kopol nohou do zadnej časti, poškodený išiel dnu zavolať kamarátov, aby išli domov, vyšiel von a ako čakal vonku na kamarátov, volal im, aby už išli, prišiel k nemu obžalovaný, chytil ho pod krk a udril ho otvorenou dlaňou po tvári, načo k nemu pristúpili ďalší štyria, z ktorých jeden mu priložil pištoľ ku čelu a hovoril mu, čo robí frajera, keď od neho tí chlapi odstupili, hneď volal políciu, načo k nemu znova pristúpil obžalovaný a povedal mu, že keď volá na políciu, nájde ho a zabije, načo hneď ušli okolo obchodného domu. Poškodený vo veci vypovedal 31.08.2015, 26.03.2015, 05.02.2015, pri konfrontácii s obžalovaným 26.03.2015 a následne na hlavnom pojednávaní 04.12.2015 a taktiež podal dňa 25.01.2015 trestné oznámenie, pričom krajský súd konštatuje, že poškodený ani pri jednej z týchto výpovedí netvrdil, že by mu pištoľ k hlave priložil obžalovaný, ale vždy vypovedal, že tak urobil iný chlapec z kamarátov obžalovaného. Krajský súd preto považuje hodnotenie výpovede tohto svedka prvostupňovým súdom za nesúladne s obsahom spisu a v tomto smere sa stotožňuje s dôvodmi prokurátora uvedenými v odvolaní.

Pri rekognícii poškodený Q. N. neopoznal ani v obžalovanom L. S., ani v svedkovi P. S., ani v svedkovi V. W., či vo M. K., ani v Y. R. osobu, ktorá mu mala priložiť zbraň k čelu.

Z rozhodnutia Okresného úradu Svidník, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo OU-SK-OVVS-2015/005795-08/625-Pr. zo dňa 02.12.2015 plynie, že ním bol Q. N. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil 25.01.2015 okolo 03.45 hod. pred vchodom do baru LETISKO tak, že sotil do V. W., pričom mu nespôsobil žiadne zranenia, za čo mu bolo uložené pokarhanie.

Ku skutku zo dňa 20.08.2017 obžalovaný uviedol, že mu nadával a strčil doňho Q. A., následne išli vonku, že idú domov, kde opäť stretol A., kde mali slovný konflikt a strkanice, A. s kamarátmi išli preč, on sa vrátil do baru a volali šoféra M. K., ktorý im povedal, že je tam, oni vyšli von a vtedy ich napadli K. s A. bejzbalovou palicou, oni to neriešili, nastúpili do auta a čakali na W. K., vtedy videli ako prišlo policajné auto a išli k nemu A. P. K., vtedy naňho zaútočil A. rukami, s K. nemal konflikt, polícia ich vyzvala, aby prestali a odišli domov. Počas konania navrhoval obžalovaný uzavretie zmiery s poškodeným.

Svedok P. S. uviedol, že obžalovaného, ktorý je jeho bratom, urážal na diskotéke A., potom, ako išli domov, ho A. bejzbalovou palicou napadol, v dôsledku čoho mal zranenia, ale nebol na ošetrení a keď prišla policajná hliadka, chceli im vysvetliť, čo sa stalo a vtedy opäť A. napadol obžalovaného. Brat po nich fľašu určite nehádzal, hodil fľašu, lebo mal nervy.

Svedok M. K. uviedol, že on prišiel na diskotéku pre brata, medzi obžalovaným a poškodenými tri až štyrikrát bola strkanica a on chcel, aby sa nič bratovi nestalo, lebo mal operovanú ruku, povedal mu, aby sa do toho nemiešal a išiel k autu, nevidel, aby niekto niekoho zranil.

Svedok W. K. uviedol, že sa naťahoval A. s obžalovaným, žiadnu bitku on nevidel.

Svedkovia Q. D., V. W. K. P. W. J., službukonajúci policajti uviedli, že si pre odstup času podrobnosti nepamätajú, boli vyslaní na miesto po oznámení, že bol napadnutý nejaký chlapec. Svedkyňa V. K. uviedla, že k ich služobnému autu prišiel jeden chlapec, ktorý im označil skupinu iných, ktorá ich mala napadnúť, vtom títo prišli a začala mela, nepamätali si, kto koho napadol, po incidente s nimi išiel jeden, ktorý sa sťažoval na bolesť prsta.

Z lekárskej správy zo dňa 20.08.2018 plynie, že poškodený V. K. utrpel pomliaždenie záprstného kĺbu piateho prsta pravej ruky.

Zo spáchania tohto skutku obžalovaného usvedčoval poškodený svedok V. K., ktorý uviedol, že keď odchádzali z diskotéky, obžalovaný zozadu silno sotil jeho bratranca Q. A., a sotil doňho aj P. S., došlo k výmene názorov a sácaniu, konflikt skončil a išli k autu, keď išli po schodoch, hodil za nimi sklenenú fľašu obžalovaný, ktorá sa rozbila na stene. Potom sa odohral ďalší konflikt, lebo obžalovaný s bratom išli stále za nimi, vtedy zavolať na políciu, nato sadli do auta a išli domov, keďže mu volala policajná hliadka, vrátili sa naspäť, kde pred policajnou hliadkou ich opäť napadli S. a ďalší dvaja, Q. A. dostal úder od S. a spadol na zem a potom S. udieral päšťou aj jeho, on si bránil hlavu rukami a vtedy mu obžalovaný S. spôsobil poranenie pravej ruky, polícia situáciu upokojila a podal trestné oznámenie na políciu a išiel na ošetrenie do nemocnice do Prešova. Oni boli len traja a nemali bejzbalovú palicu. Obžalovaný mu škodu uhradil, s obžalovaným uzavreli aj zmluvu o zmieri. O skutku zhodne vypovedal aj svedok Q. A., ktorý uviedol, že pri konflikte mu spôsobil obžalovaný modrinu pod okom a ranu na pere. Sčasti potvrdil výpoveď poškodeného aj svedok Q. K..

Na základe takto vykonaného dokazovania nemal ani krajský súd pochybnosti o tom, že skutky tak, ako ich okresný súd ustálil, pokiaľ ide o skutky, ktorými bol obžalovaný uznaný vinným, sa stali, a že ich spáchal práve obžalovaný, ktorý priznal napadnutie poškodeného N., napadnutie poškodeného K. síce poprel, avšak chcel s ním uzavrieť zmiery a nahradil mu škodu. Krajský súd, ako to už vyššie uviedol, konštatuje, že pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť, okresný súd hodnotil dôkazy nelogicky pokiaľ sčasti poškodenému N. uveril a sčasti neuveril, pričom dôvodil, že poškodený N. mal v jednej svojej výpovedi uviesť, že mu mal pištoľ k hlave priložiť práve obžalovaný, kým inokedy vypovedal, že to bol niekto iný, čo však je v rozpore s tým, ako sú výpovede uvedené vo vyšetrovacom spise. Napriek tomu bol krajský súd toho názoru, že ďalšie dokazovanie a vedenie konania by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, pričom v prípade skutkov zo dňa 25.01.2015 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva, za ktorý je možné ukladať trest odňatia slobody až na 3 roky, kým za prečin nebezpečného vyhrážania je možné podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody až na 1

rok. V časti, ktorou okresný súd uznal obžalovaného vinným, krajský súd dospel k záveru, že správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia. Obžalovaný tým, že v prípade skutku pod bodom 1/ na mieste verejnosti prístupnom napadol iného, dopustil sa prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, v bode 2/ tým, že navyše inému spôsobil ujmu na zdraví, dopustil sa aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Krajský súd sa nestotožnil s právnym názorom obžalovaného, že v prípade prvého skutku ide iba o priestupok, keď jednak išlo o opakované neprimerané napádanie poškodeného, poškodený podal trestné oznámenie preto, že mal z obžalovaného strach. Navyše, nemohol krajský súd neprihliadať aj na tú skutočnosť, že nešlo o prvé napadnutie inej osoby obžalovaným, keď už v minulosti bol obžalovaný uznávaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď napadol spolu s ďalšími osobami, inú osobu a potom spustili pneumatiky na vozidle (priestupok sa stal 05.03.2014). Pokiaľ ide o druhý skutok, bol aj krajský súd toho názoru, že obžalovaný sa ku jeho spáchaniu nepriznal a navyše k nemu došlo po príchode polície, keď ani táto skutočnosť neodradila obžalovaného od napádania iných osôb.

Pokiaľ ide o trest, krajský súd bol toho názoru, že vzhľadom na časový odstup od spáchania skutkov, ako aj skutočnosť, že obžalovaný nebol v minulosti trestne stíhaný, nie je na obžalovaného potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom, preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 300,- eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.